

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regvlaris Ord. S. Avgvstini De Imitatione Christi Libri Qvatvor

Thomas <von Kempen>

Antverpiæ, 1617

Cap. I. De interna conuersatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45760](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45760)

65

THOMÆ A KEMPIS
CANONICI REGVLARIS
Ordinis S. AVGVSTINI
DE IMITATIONE
CHRISTI
LIBER SECVNDVS.

*Admonitiones, ad interna
trahentes.*

CAPVT I.

De interna conuersatione.

I **R**EGNUM Dei intra vos *Luca 7.*
est, dicit Dominus. Cō- *Ioel. 2.*
uerte te ex toto corde ad
Dominum : & relinque
hunc miserum mundum, & inueniet
anima tua requiem. Disce exteriora
contemnere, & ad interiora te dare, &
videbis regnum Dei in te venire. Est *Ro. 14.*
enim regnum Dei, pax & gaudium
in Spiritu sancto, quod non datur im-
piis. Veniet ad te Christus, osten-
dens

dens tibi consolationem suam : si dignam illi ab intus, paraueris mansionem. *Pf. 44.* Omnis gloria eius & decor, ab intra est, & ibi complacet sibi. Frequens illi visitatio cum homine interno, dulcis fermocinatio, grata consolatio, multa pax, familiaritas stupenda nimis.

2 Eia anima fidelis, præpara huic sponso cor tuum : quatenus ad te venire, & in te habitare dignetur. Sic enim dicit : *Ioã. 14.* Si quis diligit me, sermonem meum seruabit, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus. Da ergo Christo locum, & ceteris omnibus nega introitum. Cùm Christum habueris, diues es, & sufficit tibi. Ipse erit prouisor tuus, & fidelis procurator in omnibus, vt non sit opus in hominibus sperare. Homines enim citò mutantur, & deficiunt velociter : *Ioã. 12,* Christus autem manet in æternum, & astat vsque in finem firmiter.

3 Non est magna fiducia ponenda, in homine fragili & mortali, etiam si utilis sit & dilectus : neque tristitia multa ex hoc capienda, si interdum
ad-

aduerfetur & contradicat. Qui hodie tecum funt, cras contrariari poffunt; & è conuerfo, fæpè vt aura vertuntur. Pone totam fiduciam tuam *1 Pet. 3* in Deo, & fit ipfe timor tuus, & amor tuus. Ipfe pro te respondebit, & faciet benè, ficut melius fuerit. Non *Heb. 13* habes hîc manentem ciuitatem; & vbicumque fueris, extraneus es & peregrinus: nec requiem aliquando habebis, nifi Chrifto intimè fueris vnitus.

4 Quid hîc circumfpicis, cùm ifte non fit locus tuæ requietionis? In cælestibus debet eſſe habitatio tua, & *Phil. 3.* ficut in tranſitu, cuncta terrena funt aspicienda. Tranfeunt omnia, & tu *Sap. 5.* cum eis pariter. Vide, vt non inhæreas; ne capiaris, & pereas. Apud Altiffimum fit cogitatio tua, & deprecatio tua ad Chriftum, ſine remiſſione dirigatur. Si nescis ſpeculari alta & cæleſtia, requieſce in paſſione Chrifti: & in ſacris vulneribus eius, libenter habita. Si enim ad vulnera, & pretioſa ſtigmata Ieſu, deuotè confugis, magnam in tribulatione confortationem ſenties: nec multùm curabis

rabis hominum despectiones, facilliterque verba detrahentia perferes.

Matt. 1.

12. 26.

& Ioã

15.

2 Tim.

2.

5 Christus fuit etiam in mundo, ab hominibus despectus: & in maxima necessitate, à notis & amicis, inter opprobria derelictus. Christus pati voluit & despici, & tu audes de aliquo conqueri? Christus habuit aduersarios & obloquutores, & tu vis omnes habere amicos & benefactores? Vnde coronabitur patientia tua, si nihil aduersitatis occurrerit? Si nihil aduersitatis vis pati, quomodo eris amicus Christi? Sustine cum Christo, & pro Christo, si vis regnare cum Christo.

6 Si semel perfectè introisses in interiora Iesu, & modicum de ardenti amore eius sapuisses: tunc de proprio commodo vel incommodo nihil curares, sed magis de opprobrio illato gauderes: quia amor Iesu, facit hominem seipsum contemnere. Amator Iesu & veritatis, & verus internus & liber ab affectionibus inordinatis, potest se ad Deum liberè conuertere, & eleuare supra seipsum in spiritu, ac fruiuiè quiescere.

7 Cui sapiunt omnia, prout sunt,
non

non ut dicuntur, aut æstimantur: hic verè sapiens est, & doctus magis à *Isa. 54.* Deo, quàm ab hominibus. Qui ab intra scit ambulare, & modicum ab extra res ponderare, non requirit loca, nec expectat tempora, ad habenda deuota exercitia. Homo internus, citò se recolligit: quia numquam se totum ad exteriora effundit. Non illi obest labor exterior, aut occupatio ad tempus necessaria: sed sicut res eueniunt, sic se illis accommodat. Qui intus benè dispositus est & ordinatus, non curat mirabiles & peruersos hominum gestus. Tantum homo impeditur & distrahitur, quantum sibi res attrahit.

8 Si rectè tibi esset, & benè purgatus esses, omnia tibi in bonum cederent, & profectum. Ideò multa tibi displicent, & sæpè conturbant: quia adhuc non es perfectè tibi ipsi mortuus, nec segregatus ab omnibus terrenis. Nil sic maculat & implicat cor hominis, sicut impurus amor in creaturis. Si tenuis consolari exterius, poteris speculari cælestia, & frequenter iubilare interiùs.